

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorúmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Eliseus

Augustæ Vindelicorum, 1720

I. Invidia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

rent, ad quod non parùm proderit, si persuadere possit, ut aliquoties ad tantorum Patronorum honorem (maximè die Veneris & Sabbathi) à tali vitio abstineant.

I. INVIDIA.

221. I. **D**efinitur, est odium alienæ felicitatis, tristitia de bono alieno inordinata. Clarissimè ex D. Thom. 2. 2. q. 63. a. 1. Invidia est tristitia de bono alieno æstimato ab invidente ut malo proprio; quatenus scilicet minuit & obscurat propriam invidentis excellentiam, quo differt ab odio proximi: odio enim quis malè vult proximo, gaudet de ejus malo, & consequenter etiam tristatur de ejus bono. Est ergo invidia genuina proles superbix, cujus inordinatio consistit in hoc, quòd quis ita inordinate amet, vel appetat sibi propriam excellentiam in bonis veris vel fictis, ut nolit ejusmodi vel similia bona inesse proximo suo; indeque si videat ea proximo inesse, invidet ac tristatur, ac velut ringitur amarulento affectu. Præclare D. August. l. 11. de Genesi ad litt. c. 14. *Amando quisque excellentiam suam vel paribus invidet, quòd ei coequentur: vel superioribus, quòd eis non coequentur.*

II. Invidia peccatum mortale est ex genere suo secundum omnes, duplicem enim malitiam involvit: unam contra charitatem proximi: alteram specialem contra voluntatem Dei: cum enim voluntas Dei sit immediata causa distributionis bonorum ac donorum omnium, voluntati Dei repugnare con-

R 5,

vin-

vincitur, qui invidet & tristatur de bono vel dono, proximo collato: ideoque mortaliter peccare, nisi parvitas materiae, vel imperfectio actus excuset; sunt enim quidam ex natura proni ad invidiam (quod etiam in brutis advertimus) adeoque facile inveniuntur invidiam in proximum, qui motus, si rationem praeveniant, culpam vacabunt; si aliqualis semiplena tantum advertentia accedat, venialia evadunt juxta sup. dicta. Nam uti advertit etiam S. Thom. cit. q. 63. a. 3. constat aliquos primos motus invidiae inveniri quandoque etiam in viris perfectis, qui sunt peccata venialia, similiter ob levitatem materiae, proximo solum leve aliquod bonum, lucrum, fortunam &c. invidere, non tamen invidere etiam majora, vel quavis bona, non nisi veniale erit.

III. Invidiae ergo peccati gravitas mensuranda est ex magnitudine boni corporalis vel spiritualis, quod invidetur. Hinc omnium gravissima species est, atque peccatum in Spiritum sanctum, quod dicitur *fraternae charitatis invidentia*, quam scilicet ipsa bona spiritualia, ac dona Spiritus sancti atque adeo ipsam charitatem & gratiam Dei, virtutem & sanctitatem proximo quis invidet: qui nimirum illa propriam suam excellentiam minuere, sui vilipensionem causare, aut certe vitam & actus suos redarguere, & condemnare videt, vel aestimat. Unde odium, detractiones, temeraria judicia & persecutiones bonorum. Talis fuit invidia mortifera Cain occidentis fratrem suum Abel, de quo 1. Joannis 5. *Hac est annuntiatio, quam audistis ab initio, ut diligatis alterutrum, non sicut Cain, qui ex maligno erat, & occidit fratrem suum, & propter quid occidit eum?*

eum? quoniam opera ejus maligna erant, fratris autem justa. Simili invidia rabidi clamant impii, *Sap. 2.* Circumveniamus hominem justum, quoniam dissimilis est operibus nostris, gravis est nobis ad videndum, quoniam dissimilis est aliis vita ejus.

IV. Invidia denique jure optimo computatur inter peccata capitalia, quippe plurimorum & omnium ferè peccatorum contra proximum, causa & caput. Ejus à D. Gregorio quinque assignantur filix. 1. Odium, quo quis mala vult illi, cui bona invidet. 2. Sufurratio, quæ apud alios invidium reddere molitur eum, cui invidetur, adeoque amicitiam dissolvere. 3. Detractio, qua famam denigrat bonam, quam proximo quis invidet. 4. Exultatio in adversis. 5. Afflictio in prosperis proximi, & hæc est pœna continua invidi, quo suo livore tabescit, ac velut serpentinâ morsitatione cor exedit. De qua proinde optimè D. Damascenus orat. 27. *Solus*, inquit, in omnibus affectibus iniquissimus simul, at æquissimus invidia est. Iniquissimus, quia bonis omnibus adversus est, æquissimus, quia dominos suos exest & conficit.

Remedia contra Invidiam.

222. I. **J**ubeat bene considerare, quòd per nullum vitium homo diabolo sit similior, quàm per invidiam: unde fit, ut sicut erga diabolum nemo bene afficitur, nemo compatitur, omnes oderunt, ita eòdem modo homines erga invidum se habeant.

II. Jubeat perpendere, quantorum malorum causa multis invidia fuerit? id colligere poterit ex
eade